

[Fibiger.]

at de Medlemmer, der sad i Eksportudvalget, har foretaget noget, som de kunde straffes for.

Jeg vil dog gerne føje til, at naar Ministeren i sin Tid, efter at der var afæsket Ministeren en Erklæring om Forholdene i Eksportudvalget, sagde god for en Redegørelse fra Eksportudvalget ved dets Sekretær, saa synes jeg, det havde været rigtigt, om Ministeren, efter at det ved Dommen er fastslaaet, at der var forskellige misvisende Ting i denne Redegørelse, over for Rigsdagen havde udtalt en Beklagelse af, at han havde sagt god for Ting, som han i Virkeligheden ikke havde undersøgt, og som viste sig ikke at kunne staa for en nærmere Undersøgelse. Det har Ministeren imidlertid ikke gjort, men det kan jo være, at han agter at gøre det i Dag.

Derimod er der efter min Opfattelse ikke Grundlag for nogen Rigsretstiltale mod Ministeren. Dertil er Sagen for ubetydelig, og jeg synes heller ikke, at de Ting, der er kommet frem ved Dommen, overhovedet berettiger dertil.

Med Hensyn til det andet Punkt i Forslaget til Beslutning vil jeg sige, at straks det blev klart for Offentligheden, at det var Ministerens Hensigt at foreslaa Eksportudvalget, at man skulde afholde de Udgifter, som Eksportudvalgets Medlemmer og Høgsbro Holm havde haft til Sagførere o. s. v. denne Sag vedrørende, af den saakaldte Eksportkasse, fremsendte det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen og jeg en Protest til Ministeren angaaende dette Forhold, fordi vi syntes, at det var forkert at bruge Landbrugets Penge, som jeg mener, det er, til disse Ting. Hvis Ministeren mente, at et Udvalg, der var nedsat paa den Maade, og som blev angrebet, ikke skulde have Udgifter til Sagførersalær o. s. v., kunde Ministeren være gaaet til Finansudvalget og have spurgt, om disse Penge kunde udbetales, saa havde det været helt rigtigt, synes jeg.

Det har Ministeren altsaa ikke ønsket at gøre, men har faaet Tilslutning af Eksportudvalget, saadan som det er oplyst, idet der kun var to, der stemte imod, og tre, der undlod at stemme for, at Pengene blev udbetalt. Jeg maa sige, at jeg og mit Parti misbilliger dette i allerhøjeste Grad. Vi synes, det er en forkert Anvendelse af de Penge. Det var slet ikke Meningen, at de skulde anvendes til den Slags Ting, og navnlig efter Dommens Afsigelse finder jeg det forkert.

Derfor skal jeg udtale, at mit Parti

misbilliger Ministerens Holdning i hele denne Kødeksportsag, og vi mener navnlig, at Omkostningerne ikke burde være betalt af den saakaldte Eksportkasse. Det har jeg gerne villet give Udtryk, for at ingen skal være i Tvivl om min og mit Partis Stilling til hele denne Sag.

Aage Fogh: Det burde jo være en alvorlig Sag at behandle, den, vi drøfter i Dag, og jeg havde da ogsaa det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget forstod det paa den Maade, idet han sagde: Det er nu 25 Aar siden, der var rejst Rigsretsanklage her i dette Land. Tænk, at det skulde blive det ærede Medlem, der skulde give Anledning dertil, at den næste nu skulde rejses! Men det efterfølgende lange Indlæg fra det ærede Medlem Hr. J. S. Foget havde jo tabt noget af sin Virkning, fordi de fleste af Medlemmerne her i det høje Ting har hørt det samme Gang efter Gang, og vi husker jo ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen med en helt anden Understrøm i Stemmen og med en helt anden Toneføring kunde fremlægge det i Fjor her i Salen flere Gange.

Jeg maa sige, at ved denne Gentagelse af de samme Ting vandt de ikke. Jeg vil ogsaa sige angaaende selve Realiteten i det, at jeg forstaaer ikke, at Det frie Folkeparti finder Anledning til igen at lufte denne Sag for aabent Tæppe. Domsmagten har nu i hvert Tilfælde 2 Gange haft Lejlighed til at udtale sig om den, og angaaende de Realiteter, der er kommet frem, maa jeg have Lov til at sige, at med Hensyn til Redegørelsen er det muligt, at den paa enkelte Punkter kan karakteriseres som noget uklar, men jeg tror ogsaa, at enhver vil forstaa, at naar der sker en saa voldsom Omlægning som den, der er Tale om her paa dette Omraade, hvor hele Kreatureksporten fra at være fri Eksport overgaar til at administreres af et enkelt Udvalg, vil der nødvendigvis i en vis Periode komme Vanskeligheder, vil det nødvendigvis forme sig saadan, at Ting, som man har tænkt sig at gribe an paa een Maade, maa ændres i den Tid, der kommer, og da vil det selvfølgelig ogsaa være saadan, at hvis man ad Aare skal fremsætte en Redegørelse om hele det Arbejde, vil der kunne komme enkelte Uklarheder ind deri.

Men i det store og hele er det ved Dommens Afgørelse understreget, for det første, at Udvalget har udført et særdeles godt Arbejde — og jeg tror at turde sige som absolut sikkert, at de danske Landmænd næppe nogen Sinde procentvis har